

излѣзли. ако и да имало йоще готови, но тѣ сж биле разубѣдени отъ Г. Гиндювъ, Курти, Цоцковъ и Х. Хитовъ. Тѣ помолиха Ганча да направи двѣ писма: едно ужъ отъ Таню Стояновъ до Курти и другото отъ П. Хитовъ до брата му Христо. Ганчо се съгласи на радо сърдце и самъ съчини писмата, на които съдържанието имъ бѣше слѣдующето кратко.

Брате Курте!

„Ако сте събрали овнитѣ въ балкантъ, причаквайте тамъ, пазете ги добръ и йоще събирайте и овчеритѣ тѣзи дни ще пристигнатъ.“ Безъ подписъ. Подобно писмо се прати и на Х. Хитовъ.

Писмата бѣха пратени отъ нагласениятъ съ цѣль да имъ внуши насърчение отъ тихнитѣ любими лица: Таню и Хитовъ, за да излѣзатъ. На сутрината дойдоха: Д. Цоцковъ и Д. Пихливановъ въ дюкянтъ на двамината помѣнати и безъ да се лишатъ отъ достоинството на жарки послѣдователи на цѣльта, съ възхищение казаха: „вече който ще излиза, да излиза, защото вчера приехме писмо въ което ни пиши Таню, че, „ако сте събрали овнитѣ въ балкантъ оставете ги тамъ и да дойдите да вземите овчеритѣ отъ Шуменъ.“ (Овнитѣ значи, юнацитѣ, а овчеритѣ — въиводитѣ.) Но тѣ безъ да се сумясаатъ, че на които говоряха, тѣ бѣха имъ скроили този планъ. И тѣй, тѣ изявиха не само, че не искатъ да излѣзатъ но и че ще бѣгатъ, защото въ писмото, което имъ се прати отъ Ганча не бѣлѣжаше за Шуменъ. Слѣдъ малко Д. Кючюковъ дойде на дюкянтъ като каза, че е успѣлъ да занесе брашното отъ 20-тѣ кила на четата и распитваше за да узнае да ли ще има йоще момчета да се присъединятъ съ четата. Тѣ му